

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Buskerud

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Norderhov

Emne: Lauving

Bygdelag: Kjerkebygda

Oppskr. av:

Gard: Sandsæter

(adresse):

G.nr. 42 Br.nr. 8 og 28

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) :
etter bonde Alfred Sandsæter, 70 år, Norderhov.

SVAR

A.

1. Nå er det ikke noen som lauver her i bygda, det fins mest ikke lauvskau att. Den tid det ble brukt, ble det sett på som hjelpefor. Det var slikt en tok til i vårknipa. Men på husmannsplassene bortover var det mange som måtte lauve hvert år. Det kan vel være bortimot 40 år sida en holdt opp med slikt. Jeg tror ikke det var noen som lauvet under siste krigen her i bygda.
2. En pleidde å lauve like etter St.Hans, det var jo løvtidernes høitid! Det var mest osp og or en nytta, og arbeidet ble kalt lauving.
3. En brukte lauvkniv, da kaltes det kjerving. Det var helst bjørk en tok med kniven. Men en pleidde nok vel så ofte å rispe av lauvet med handa. Da sydde en en lærsmukk av tynt skinn for å beskytte fingrene.
4. En brukte lauv både av trær som blir hogd ned og av rotfaste, helst det siste. Kylletrær kjenner jeg ikke til.
5. Vi hadde lauvet i korjer. Lauvet ble tørket på bakken, kjervene bundet sammen og satt på staur. Kjervene ble ikke tatt inn når det kom regn, de hang ute til de var tørre. Det var ikke noen regler for hvor eller hvordan en skulle tørke dem (sol, skygge osv.).
6. Kjervene ble tatt hjem med det samme de var tørre.
7. En tok lauv både i innmark og utmark. Det var mest kvinnfolk og unger som dreiv med slikt.
8. Lauvet la en for seg sjøl på låven. Kua og sauen fikk lauv, hesten fikk ospekjerv.
9. Osp var det beste.

B.

1. Rakelauv.
2. Helst or.
3. Dels brukte en rive, dels tok en det med hendene.
4. Rakelauvet ble kjørt heim i sekker.
5. Det var kvinnfolk- og ungearbeid, ja.
6. På låven.
7. Dyra fikk lauvet blandet med anna for, helst sørpe.
8. Rakelauv var ikke godt for, det var nødfor.
9. Nødfor. Det var ingen her i bygda som brukte det under siste krigen. Det ble slutt med slikt omtrent etter den første verdenskrigen.